

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218010631
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8218010631.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.05.2020 v trestnej veci obžalovaného A. F., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 06.06.2019, sp. zn. 2T/238/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaný A. F., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom

N., A. A. č. XXXX/XX, prechodne

N., A. A. č. XX,

je vinný, že

- v dobe od 02.10.2012 do 31.05.2019 v N. a inde, ako otec maloletého dieťaťa A. F., nar. XX.XX.XXXX, zvereného do osobnej starostlivosti matky A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., ul. Z. č. XXXX/XX, toho času bytom X T., U., BT XXXLQ, D. L., neprispieval na jeho výživu, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4P/49/2011, zo dňa 20.12.2011, právoplatným dňa 05.01.2012, zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou vo výške 140,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky počnúc dňom 01.01.2012 do budúcnosti, čím takto dlhuje na výživnom sumu vo výške 5.536,84 € a skutku sa dopustil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a to trestným rozkazom 2T/238/2018 Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/160/2012, zo dňa 02.10.2012, právoplatným dňa 17.11.2012 a trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/226/16, zo dňa 23.11.2016, právoplatným dňa 11.04.2017,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil čo aj z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin uvedený v odseku 1, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3, písm. b/, písm. c/ Tr. zákona.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona **u p ú š ť a** od potrestania obžalovaného A. F..

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 06.06.2019, sp. zn. 2T/238/2018 bol obžalovaný A. F. uznaný vinným z pokračujúceho prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1. v dobe od 02.10.2012 do 31.05.2019 v N. a inde, ako otec maloletého dieťaťa A. F., nar. XX.XX.XXXX, zvereného do osobnej starostlivosti matky A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., ul. Z. č. XXXX/XX, toho času bytom X T., U., BT XXXLQ, D. L., neprispieval na jeho výživu, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4P/49/2011, zo dňa 20.12.2011, právoplatným dňa 05.01.2012, zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou vo výške 140,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky počnúc dňom 01.01.2012 do budúcnosti, čím takto dlhuje na výživnom sumu vo výške 5.536,84 € a skutku sa dopustil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/160/2012, zo dňa 02.10.2012, právoplatným dňa 17.11.2012 a trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/226/16, zo dňa 23.11.2016, právoplatným dňa 11.04.2017,

2. v dobe od 01.12.2016 do 31.08.2018 v N. a inde ako otec maloletého H. G., nar. XX.XX.XXXX zvereného do osobnej starostlivosti matky L. G., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., D. arm. gen. L. Z. XXXX/XX neprispieval na jeho výživu, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 3P/85/2013, zo dňa 05.03.2015, právoplatným dňa 07.05.2015 zaviazaný prispievať na výživu maloletého H. sumou 70,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky mal. dieťaťa, čím takto dlhuje na výživnom sumu vo výške 1.470,- € a skutku sa dopustil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/226/2016, zo dňa 23.11.2016, právoplatným dňa 11.04.2017.

Za to mu súd uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 41 ods. 3 Tr. zákona spoločný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/176/2018, zo dňa 07.09.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/16/2019, zo dňa 06.03.2019 a to vo výroku o vine a treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.08.2019 a podaným na poštovú prepravu dňa 07.08.2019 odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Namietal, že nie je pravdou, že si v žalovanom období neplnil vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi, čím sa mal dostať do dlhu na výživnom vo výške 5.536,84 eur. Podľa obžaloby je dlžné výživné na maloletého A. F. vo výške 4.696,84 eur, teda menej ako na výživnom uhradil. Žiadal Okresný súd Bardejov o posúdenie, či nie sú naplnené podmienky účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a či trestnosť činu nezanikla. Keďže splnenie vyživovacej povinnosti je dôležitejšie ako samotné potrestanie páchatel'a, trestnosť za splnenia podmienok stanovených zákonom zanikne. Ku skutku 2 predložil doklad o úhrade dlžného výživného zo dňa 30.04.2019, ktorý uhradil na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bardejov zo dňa 07.09.2018, sp. zn. 2T/176/2018. Dva roky už pracuje na pracovnú zmluvu a dva roky mu exekútor vykonáva zrážky zo mzdy na bežné výživné a dlžné výživné a posledné dva roky nie je v omeškaní s úhradou výživného a uhradil aj dlžné výživné v inej trestnej veci a stará sa o rodičov, ktorí sú na invalidnom dôchodku. Ľutoval svojho konania, posledné dva roky sa snaží a snahu mu nemožno uprieť, robí nápravu ako len môže. Doteraz nebol trestaný za inú trestnú činnosť ako zanedbanie výživného. Iný ako podmienený trest by mu znemožnil naďalej pracovať a uhrádzať výživné na maloleté deti. Do budúcnosti sa takého konania už nedopustí a svoju povinnosť už bude plniť riadne a svedomito. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd zmenil výrok rozsudku okresného súdu a oslobodil ho spod obžaloby zo skutku kladeného mu za vinu, resp. uložil mu podmienený trest odňatia slobody.

Na základe takto podaného odvolania, krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné, aj keď z iných dôvodov, ako obžalovaný uviedol.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 30.04.2019 po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátorky prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný ku skutku priznal, sa nevykoná.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine v takom rozsahu, aby bolo potrebné uvedenú vec zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Vzhľadom na prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného, ktorým je súd v konaní viazaný, nemohol krajský súd aj napriek odvolaniu obžalovaného, ktoré podľa obsahu smeruje čo do viny a trestu preskúmať napadnutý rozsudok, čo do viny. Preto sa zamerail len na preskúmanie napadnutého rozsudku, čo do výroku o treste. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd udáva, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, ak obžalovanému ukladal spoločný trest za súčasného zrušenia výroku o vine a treste, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov zo dňa 07.09.2018, sp. zn. 2T/176/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.03.2019, sp. zn. 9To/16/2019, nakoľko na ukladanie spoločného trestu neboli splnené podmienky v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zákona. Z uvedených dôvodov keďže v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zákona súd pri ukladaní spoločného trestu nanovo rozhodne o vine za pokračovací trestný čin, vrátane nového čiastkového útoku, bol odvolací súd nútený zrušiť rozsudok aj vo výroku o vine, kde v následnom rozhodnutí vypustil z rozsudku výrok o vine uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa pod bodom 2 a ukladal trest len za skutok uvedený vo výroku o vine rozsudku súdu prvého stupňa pod bodom 1, ku ktorému obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu, za súčasnej úpravy právnej vety, ako aj právnej kvalifikácie skutku.

Na základe uvedeného konanie obžalovaného A. F. po právnej stránke posúdil ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný tým, že najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov si neplnil čo aj z nebanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin uvedený v odseku 1, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený, naplnil po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedeného prečinu.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný predloženými listinnými dôkazmi preukázal, že poškodenej A. F. uhradil výživné na maloleté dieťa A. F. a to osobne, ako aj prostredníctvom súdneho exekútora M.. O. N., pričom uhradil sumu vyššiu ako je uvedené v obžalobe prokurátora, ako aj rozsudku súdu prvého stupňa, s poukazom na skutočnosť, že z odpisu z registra trestov obžalovaného síce vyplýva, že bol opakovane súdne trestaný, avšak vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený pre fikciu zahľadania odsúdenia, odvolací súd mal za to, že vzhľadom na okolnosti skutku a osobu obžalovaného, s poukazom na skutočnosť, že ide o páchatel'a prečinu, ktorý sa ku skutku priznal, jeho spáchanie ľutuje a úhradou výživného prejavuje účinnú snahu po náprave, s poukazom na doterajší život páchatel'a, keď vzhľadom na zahladené odsúdenia nie je možné na neho prihliadať, že v minulosti bol už za trestný čin odsúdený, odvolací súd postupom podľa § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona upustil od potrestania obžalovaného. K uvedenému odvolací súd dodáva, že vzhľadom na aktuálny odpis z registra trestov obžalovaného, by bolo potrebné upraviť aj právnu kvalifikáciu jeho konania a to z dôvodu, že vzhľadom na fikciu zahľadania odsúdenia nebolo preukázané, že bol v predchádzajúcich 24-mesiacoch za taký čin odsúdený a zároveň zo skutkovej ani právnej vety napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa nevyplýva, aby konal závažnejším spôsobom konania. Nakoľko je súd viazaný vyhlásením viny obžalovaného nielen vo vzťahu ku skutku, ale aj vo vzťahu k právnej kvalifikácii, odvolací súd uvedené pochybenie už napraviť nemohol.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného, ktorý sa domáhal oslobodenia spod obžaloby, z dôvodu splnenia podmienok ustanovených v § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, teda z dôvodu zániku trestnosti trestného činu pre úhradu dlžného výživného, odvolací súd udáva, že s poukazom na

ustálenú judikatúru najmä stanovisko č. 18/2017, z ktorého vyplýva, že vyhlásením uznesenia, že súd prijíma vyhlásenie obžalovaného o priznaní viny, zároveň súd legalizuje neodvolateľnosť vyhlásenia obžalovaného, aj neprípustnosť odvolania proti rozhodnutiu o vine a uhradenie zmeškaného výživného po takomto rozhodnutí súdu je len dodatočné splnenie zákonnej povinnosti a nepodlieha režimu zániku trestnosti trestného činu podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, odvolací súd nemohol obžalovaného oslobodiť z dôvodu úhrady dlžného výživného v zmysle § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako dôvodné a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd dodáva, že vzhľadom na zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa ostáva výrok o vine, ako aj o treste uloženého obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov zo dňa 07.09.2018, sp. zn. 2T/176/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.03.2019, sp. zn. 9To/16/2019, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nedotknutý.

Na základe uvedeného rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.